

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

større Erfaringer at bygge paa med Hensyn til de Forhold, som Loven omhandler. Den Udvikling, der nu er foregaaet i de ca. 20 Aar, der er hengaaet, siden Loven blev vedtaget, har bevirket, at der kan være og er adskillige af Lovens Bestemmelser, som ikke længere kan anses for at være fyldestgørende. Der er imidlertid ikke forberedt nogen gennemgribende Revision af Loven paa dette Tidspunkt; men under Hensyn til Henvendelser, der er fremkommet saavel fra Danske Elektricitetsværkers Forening som fra Elektricitetskommissionen ud fra de Erfaringer, som der er indhøstet i Aarenes Løb, har jeg fundet det paakrævet at foreslaa visse Ændringer til Loven.

I Stærkstrømslovens § 1 gives der visse Bestemmelser om, hvad der skal optages i Stærkstrømsreglementet; og til denne § 1 foreslaas der nu en Ændring, gaaende ud paa at forbyde Anlæg, som ved at komme i Nærheden af elektriske Stærkstrømsanlæg kan fremkalde betydelig Fare baade for Mennesker og for Materiel, ja, som endda kan komme til at ramme mange Mennesker. Det foreslaas derfor, at der gives Bemyndigelse til at indfoje en Ændring i Loven, hvorefter der kan nedlægges Forbud mod Udførelse og Drift af andre Anlæg i farlig Nærhed af eller i Forbindelse med et Stærkstrømsanlæg. Samtidig er der foreslaaet en Tilføjelse til Paragraffen som nyt Punkt „b“, hvorefter der skal kunne udstedes Forbud mod at sælge eller udlevere i Indlandet saadanne Maskiner eller Apparater, hvis Anvendelse er i Strid med Reglementets Bestemmelser, og at udføre Lavspændingsinstallationer eller sælge Lavspændingsinstallationsmateriel, som ikke er forsynet med Approbationsmærke fra et af Ministeriet anerkendt Prøvningsudvalg. I Stærkstrømsreglementet er der vel nu en Bestemmelse om, at de og de Artikler ikke maa anvendes til elektriske Installationer, fordi de rummer en Fare, naar de anbringes i elektriske Anlæg. Men det nuværende Forbud kan ikke hindre, at der er Forhandlere her i Landet, som alligevel sælger saadanne Artikler. Det er i adskillige Tilfælde sket, at handlende ret samvittighedsløst har faldt farligt Materiel. Jeg har derfor foreslaaet indført den Bestemmelse, som jeg nævnte, og som er formet saaledes, at der ikke derigennem kan træffes Forbud mod Fabrikation af saadanne Artikler her i Landet, men kun mod Salg her i Landet. Der er altsaa intet i Vejen for, at de kan tilvirkes her i Landet

og sælges til Eksport. Der har været forhandlet med Handelsministeriet om Sagen, og dette Ministerium har tiltraadt den foreslaaede Ordning, som i øvrigt er ganske i Lighed med, hvad der findes af tilsvarende Bestemmelser i Fabriksloven.

Naar jeg undtager dels nogle redaktionelle Ændringer og dels nogle Ændringer i Bødebestemmelserne, omhandler de øvrige Tilføjelser saadanne Forhold som Fremførelse af Ledninger og Ekspropriation af Arealer til at sætte Standere paa. Efter den nugældende Lov har man nemlig ikke Hjemmel til at ekspropriere og Ret til at føre en Ledning over en Ejendom, hvis der ikke samtidig opstilles en Mast paa Ejendommen. Det maa jo siges at være ret urimeligt, at man skal sætte en ekstra Mast op for overhovedet at kunne føre en Ledning ind over en Ejendom. Der foreslaas derfor her indført en Bestemmelse, hvorefter Elektricitetsværkernes Folk faar Ret til at færdes paa anden Mands Ejendom for at udføre Revisions- og Vedligeholdelsesarbejder paa Ledningen. Forslagets Ændring til § 11 omhandler Spørgsmaalet om, naar Arbejdet med Stærkstrømsanlæg maa paabegyndes. Hidtil har det været saaledes, at Anlægene ikke maatte paabegyndes paa anden Mands Grund, før den Erstatning, som var fastsat, var betalt eller deponeret; og som Følge deraf har Anlægene kunnet trækkes i Langdrag, hvis en af Parterne var efterladende med at efterkomme de Paalæg, der var givet. Jeg har nu her foreslaaet indført en Bestemmelse, som skal hindre dette. Ligeledes har det været saaledes, at naar Voldgiftsmændene skulde vælges, og Lodsejerne ikke hurtigt valgte en Voldgiftsmand eller ikke hurtigt gav Meddelelse om Valget, kunde han derved trække Tiden ud; og der er endog saa fremkommet Eksempler paa, at det har været vanskeligt at gennemføre en Ekspropriation, fordi den ene af Parterne har været modvillig. Ogsaa mod dette er der indført en Bestemmelse, som skulde hindre, at noget saadant kan ske i Fremtiden.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Valg af Opmand. Her foreslaas der en Nyordning efter det foreliggende Forslag. For Tiden er det saadan, at hvis der skal nedsettes Voldgift, har Parterne Ret til at vælge en Opmand, hvis de kan blive enige derom, hvis de ikke kan blive enige, vælges Opmanden af Stedets Øvrighed; det har imidlertid ført til, at der har været valgt mange forskellige Folk, og Følgen deraf har igen været, at der ikke har været særlig Ensartethed med Hensyn til Erstatningernes Størrelse, nogle Steder er Erstatningerne